

Nebezpečný sex

J. V. Štípský
(činohra)

"Lidské ego je z jedné strany vystaveno tlaku pudů, z druhé tlaku morálky, zesílí-li jeden z těchto tlaků, ego se zeslabuje a vzniká úzkost."

Sigmund Freud

Osoby:

chlípný uvaděč
doktor
pacient
sestra
minulý pacient
žena
chtíč
cudnost
myšlenka
kámoš
holka I
holka II
neisseria
trepona
HIV
hlasatel
excitace
plató
orgasmus
deplecia

uvaděč: Dobrý večer, dobrý večer, milí přátelé životních kratochvílí, vítám vás na dnešním bezpečném představení (*rozhodí kondomy*) o nebezpečném sexu... Jsme kompletní?... Můžeme začít?... (*otočí se zády k publiku a hledě si do rozkroku zaloví v kapsách*) Jsme kompletní?... (*nasadí si brýle erotického vzezření*) Já ano, takže začínáme... Mým jediným - prosím vás, pane, použít až doma - důležitým úkolem je vás varovat, ano varovat před zhoubou, která číhá na nás na všechny a všude a která neustále oslabuje naši mysl, následně pak může nahlodávat jinak souladné vztahy a destruovat mnohdy i samotnou osobnost jedince. Ano, přátelé, mluvím - jak jste správně odtušili - o sexuální abstinenci, s níž je nutno bojovat čestně a s neklesajícím odhodláním, ovšem při dodržení všeobecně uznávaných a platných morálních pravidel, protože jejich nerespektování vede ke zrůdnostem, nad kterými zůstává rozum stát a tuhne v žilách krev. - pane veřejně ne!!! teď o tom mluvím, až v soukromí - Na středním odborném učilišti průmyslového využití sexuální energie mi v hodinách alternativních zdrojů pan profesor Zatloukal neustále vtloukal do hlavy tuto skutečnost:

Nemáš-li partnera, pomoz si sám,
byť bys byl jak nahý v trní,
neb už Darwin kdysi řekl nám,
že zanedbaný orgán krní.

A já vám přeji, abyste v životě neměli příležitost zakrňt...

hlas:

Už mívám i strach ohrát si v ní,
v ní, v kterékoli,
své ztopořené ego lačné,
nechci být negativní, chci nebýt pozitivní
a vmeten do soukolí
už mívám i strach, kdy to začne,
to terno vnitřního rozpolcení
mučivého sebesváru
nemyšlenek na slečny,
už mívám i strach, že se plení,
ten valící sám svoji káru,
jistotně maje sex bezpečný.

doktor: Dobrá, slyším, co mi říkáte, ale pořád nerozumím, co mi chcete říct.

pacient: Proto jsem přišel, pane doktore.

doktor: Proto, že vám není rozumět?

pacient: Ano, protože tomu nerozumím, tomu svému rozpolcení. Mučí mne obrovský vnitřní rozpor mezi tím, co chce tělo a co duše. Pane doktore, já mám strach.

doktor: Z čeho, prosím vás, z žen?... Ten máme všichni, nejprve se bojíme toho, že nás opustí, a posléze toho, že už nás neopustí... Takový už je svět.

pacient: Já se bojím sexu.

doktor: Vy?

pacient: Stále intenzivněji pociťuji strach z partnerského sexu.

doktor: Ale jděte... S muži?

pacient: Se ženami.

doktor: Se kterými, mladšími, staršími?

pacient: S mladšími i staršími.

doktor: Světlovlasými, tmavovlasými?

pacient: Taky.

doktor: Co taky?! Odpovídejte celou větou!

pacient: Světlovlasými i tmavovlasými!

doktor: No vidíte! S malými, s vysokými?!

pacient: S malými i s vysokými!

doktor: S baculatými, štíhlými?

pacient: S baculatými i štíhlými!

doktor: S prsatými?!!

pacient: Taky!!

doktor: Celou větou!!!

pacient: I s prsatými se bojím!

doktor: Se zvířaty?!!

pacient: Taky!!!... Cože?...

doktor: Takže se bojíte žen.

pacient: Nebojím... Vlastně bojím, některých...

doktor: Áha... A kterýchpak se nebojíte?

pacient: Těch asexuálních... Těch které mě nepřitahují, se nebojím.

doktor: Jo! Protože víte, že byste s nimi nikdy nemohl sklouznout k intimnostem a sblížit se natolik, že by došlo ke styku, nemám pravdu?... Poslyšte, člověče, vy máte problém, sexuální problém, tuším. Neuřízl jste si při tom někdy ostudu? Takové případy jsme tu už měli...

minulý pacient:

Dala mi k ústům ústa
a ňadra pevně k hrudi,
ta dívka, co chce zůstat,
cos v kalhotách mi budí.
Budí, ach, budí!
A dřív, než by zasténala,
už v nich vlhko studí
a vadne, co nepoznala...

žena: (*projde*) To jsem ještě nezažila.

pacient: Ne, pane doktore, právě naopak, já, já miluji ladné křivky žen a vůni plodných klínů a moci mít to každý den, snad ani nespočinu...

doktor: Hergot chlape, vy si odporujete, vy si protiřečíte.

pacient: No právě proto jsem tu... Upřímně. Mé tělo, celý můj organismus po ženě touží a prahne, ale mysl se vzpírá, rozumíte, bojí se, já se bojím, sám přesně nevím čeho, možná toho, že mě nebude schopna uspokojit a pak mi jí bude zase líto, jako už tolikrát, když ji potom vedle sebe vidím a cítím celou rozechvělou oddechovat a hledím na ni už ne jako na symbol smyslnosti, ale jako na kus flákoty, jako na kus telecího, který si prožil své orgasmy a spí a já ho nezajímám.

doktor: Áha, chcete tím říct, že jste jako tohle, jo?

pacient: To ne!

doktor: Vážně?

pacient: Chraň bůh!

doktor: Takže nenasytný?

pacient: Hmmm...

doktor: Skutečně?

pacient: Jsem štvanec, pane doktore.

doktor: Pak tedy... Jste hypersexuál.

pacient: Ježíši, to snad ne!

doktor: Hypersexuál říkám, to není žádný horor, co by za to dal třeba támhle ten pán... Vysvětlím vám to na konkrétním příkladu, takový český muž si dá ke guláši průměrně dva knedlíky, i když je pravda, že mnozí do sebe stěží nasoukají jeden, ale budiž, takže dva knedlíky a po jídle usne, zatímco vy si jich dáte třeba osm...

pacient: I dvanáct, pane doktore.

doktor: Nepovídejte?

pacient: A ještě mám chuť na moučník.

doktor: To mi řekněte, jak to řešíte?

pacient: Sám.

doktor: Ukažte mi ruce. *(vyhrne mu obě předlokti)* No jo. Vy jste levák, že ano?.. To se hned pozná. Tadyhle se vám žíly pnou jako břečťan po kmeni pínie, zatímco tady... To je vážnější, než jsem předpokládal... Sestro!

(přichází sestra)

doktor: Jednu injekci pro zmírnění sexuálního apetytu při zachování ostatních funkcí organismu na úrovni normy.

sestra: *(mrkne na doktora)* Jako obvykle?

doktor: *(šeptem)* Jedno okno do duše, koňskou dávku...

sestra: Jsem tu coby dup, Blahomile.

doktor: Máte strach?

pacient: Mám.

doktor: Vidíte, taky mi připadá sexy... Nebojte, nebude to bolet.

sestra: Už se to nese, jedno pichadýlko pro pána... Napumpujeme si...

doktor: Nemějte strach, nebude to bolet, ani to neucítíte... *(odchází)* Nenávidím krev...

sestra: A nedýcháme... A píchy, píchy a je to... Vy jste statečný...

uvaděč: Život je někdy prevelice krásný, jak vlnobití čtverek Evženie z masny...

chtíč: Lidi, lidi, lidi, víte, kdo jsem?... Jsem chtíč, sexuální chtíč, chtíč vás všech a ovládám vás všechny - cha, cha, cha - a přesto mě máte rádi, ne jako tu mrchu cudnost, co vám sžírá svědomí, já patřím k životu člověka a motivuji ho stejně, jako sex ho motivuje a umocňuje jeho pocity štěstí a životního smyslu a dává mu možnost zachovávat kontinuitu lidského rodu, umožňuje mu intenzivněji vnímat hluboké partnerské prožitky a dává mu radost, já jsem vaše štěstí...

cudnost: Snahou naší jest, abychom při choulostivosti této otázky řekli to co možno nejstručněji. Pohlavní život za naší doby jest chorobný, zájem o otázku tu bývá značný, náhledy však stále jsou zamotanější. Tělesné ústrojí žen slábne a přece závisí na síle jejich a na čistotě mravů zdraví příštích pokolení a štěstí rodinném. Tuť jest zajisté více než potřeba, by poukázáno bylo na převrácené poměry naší doby a usilováno o nápravu, a to poučováním a rozumnou péčí o zdraví.

chtíč: Kecy! Ženy jsou jen sexuální objekty, nic víc, nic méně, stejně jako muži.

cudnost: Účelem ústrojí pohlavních jest, by vytvářela buňky, jichž spojení stává se základem bytosti nové, i děje se to tajuplně. Savci a člověk majíce organism vysoce vyvinutý, rozplemeňují se způsobem mnohem komplikovanějším, i není spojení buněk zárodkových tak jednoduché jako oplození jiker rybích ve vodě. K vytvoření zárodkových buněk třeba tu zvláštních ústrojí a třeba zvláštního aktu vyvolujícího mocné vzrušení, jest to obcování tělesné, značící vrchol požiteků tělesných při zralosti a plné síle mladistvé. Proto ty oběti na síle a životě lidí i zvířat, převládá-li tento pud.

chtíč: Jen se podívej na ty oběti, jsou nešťastní? Jsou vysílení?...

cudnost: Že není nemírnost pohlavní neškodna, dokazuje únava, slábnutí paměti, lenivost duševní u osob, jež nezřízeně pudu pohlavnímu hoví.

chtíč: Kecy, kecy, kecy, tyhle myšlenky jsou snad sto let staré. Dnes na tyto věci už jinak nahlížíme... *(k přicházející)* A vy jste kdo?

myšlenka: Myšlenka.

chtíč: Ale podstatně mladší, koukám. Jaká myšlenka?

myšlenka: Jakákoli.

chtíč: Jakákoli, to mě podrž, čí alespoň? Kohokoli?

myšlenka: *(ukáže na pacienta)* Jeho myšlenka.

chtíč: Tebe potom musím znát.

cudnost: Chraň nás pánbů... *(odchází)*

chtíč: Kušuj, staromilo!.. Tak ty jsi myšlenka na - to?...

hlas:

Povím vám trápení muka

myšlenka:

- šťastný, kdo zažít je nemusí -

hlas:

o bolesti zralého kluka,
jak žádost rve ho na kusy.

Vidím-li krásu vnadné ženy,
například dmoucí se poprsí,
její hned slyším lásky steny
a žádost rve mě na kusy.

Věřte, že se mi těžko žije,
jak nahému mezi kaktusy,
v zajetí bujné fantazie,
když žádost rve mě na kusy.

Jednou já asi půjčím duši
ústavu pro jeho pokusy,
mám strach, že stejně nepřehluší
tu žádost, co rve mě na kusy.

žena: To jsem ještě nezažila. (*projde*)

uvaděč: Kde se stala chyba? Při přenosu genetické informace? Při porodu? Při maturitě? Při při s matkou? A co je vlastně chyba? Že je jiný? Potřebnější? Nebo že je nespokojený? Nebo že si vyčítá neschopnost žen a je mu jich líto, což pramení až ve strach se s nimi stýkat a co v něm vzbuzuje téměř sexuální fobii?... Uvidíme. Pravdou každopádně je, že měl mnoho žen, k žádné nic necítil, ale uměl si jich vážit, svým způsobem, pochopitelně. Byly to koneckonců objekty jeho chtíce, jeho sexuálního chtíce a tak k nim taky přistupoval, nic víc k nim necítil a nic víc od nich nežádal... A občas jim dával dárky, ne za To, obdarovával je pro vzpomínku.

pacient: Tahle byla blondýna, přírodní, to se pozná... Spal jsem s ní... Byla smyslná, slastně přivírala víčka a kňučela jako poraněná vlčice, byla rozkošná... Najednou jsem cítil, že mě pozoruje, znáte ten pocit, že se na mě dívá a otevřel jsem oči... Co děláš, ptám se, a ona, dívám se, to vidím, říkám, proč se díváš, tak, tobě to vadí, znervózňuje mě to, řekl jsem a ona se zavlnila a zasténala, když ty máš tak překrásné oči... A pak ty svoje přivírela a zachvěla se, divně... Ty taky, zalhal jsem... A ráno jsem jí daroval dvě skleněnky, dvě modré duhové kuličky a od té doby jsem ji neviděl... Jen si občas říkám, hochu, kams dal oči...

doktor: (*prochází se*) Zrakem vnímáme podobu, formu a barvu - je to smysl umělecký a slouží obrazotvornosti. Množství žil, tepen a miznic probíhá okem a četné větve nervů hybných, citových a zvláštní nerv zrakový zprostředkují pohyb, citlivost a vidění... Nic zvráceně sexuálního... Dál..

uvaděč: Ženy ho osvobozovaly, přestože ho plně neuspokojovaly a nic ho k nim nepoutalo. Byl svobodný, šťastný, bezproblémový, nadprůměrný trofejista. Než se zamiloval.

kámoš: Tak jaká? Dals jí co proto?... Ty vole, ta ti měla kozy, to bylo vidět... Já ti snad ještě budu závidět... Představ si, já nic, ty vole... Šel jsem s ní, že ji jako doprovodím, protože, vypadala docela v pohodě, no prostě bylo to slibné, rozumíš, všechno v pořádku, nechala se promáknout, - mimochodem kozy nic moc - Francii jsme probrali a pak, ty vole, mi řekla, že má krámy, nenasralo by tě to!? Já s ní táhnu přes půl města a nic, ty vole... A co ty? Stálo to za to?... Povídej, snad jsi nedopadl jako já... To už by, kurva, byla smůla na druhou...

myšlenka:

U vína ve svitu dlouhých svící
chtěl bych ti, děvče, prostě říci,
co dva lidé si říkají,
když zábrany roztají,
že mám tě velmi rád,
tak přej mi, prosím, neprohrát.

kámoš: Takže nic?

pacient: Ale ne.

kámoš: Tak jo nebo ne?

pacient: A jo!... Ale tentokrát to bylo něco jiného. (*vyndá z kapsy podprsenku a kochá se jí*)

kámoš: Tak to je hotovo... Jak začneš k ženské něco cítit, tak to je konec, protože ženská, kámo, ženská tě vždycky zničí...

pacient: (*strčí podprsenku zpět do kapsy*) Nesýčkuj.

holka I: (*ucucává brčkem z láhve*) Ne! Nemá to cenu, opravdu, snaž se mě pochopit...

pacient: Pochopit? Co mám pochopit?

hlas:

Leží tu spolu mlčky v objetí,
jim v pohledu zračí se smutek i štěstí,
v těch očích jim vzájemné životy proletí,
dnes chtějí se rájem vésti.

holka I: Co bylo, bylo, jednoduše jsem se zamilovala, to je tak těžké pochopit?...

pacient: Zamilovala?... Do jiného... Vždyť... A já myslel... Že my dva...

hlas:

Ona jde prvně těmi dveřmi,
bojí se, není-li příliš brzy,
on líbaje šeptá jí - prosím, věř mi,
toto jsou láskou chtěné slzy.
A zítra, až půjdou sklízet sena
s korálky tvou zaschlé krve,
budeš už jiná, budeš "žena",
pro kterou dnes to bylo prve.

holka I: Dobrá! Děkuju ti, žes mi od toho pomoh... Stačí?... Seš moc hodnej, mockrát ti děkuju. Co chceš ještě slyšet?... Copak ty ses ještě nikdy nezamiloval?...

pacient: Jo, jo, to jo, zamiloval, bohužel...

doktor: Takže jste se zamiloval a potom ochladl, k ženám... Rozumím vám správně?

pacient: Ano, asi...

doktor: Asi nebo určitě? bylo to od té chvíle?

pacient: Nejspíš ano... Určitě ano.

doktor: Zamiloval jste se poprvé?

pacient: Ano.

doktor: K žádné předešlé známosti jste nic podobného necítil?

pacient: Ne.

doktor: Mmmm... To zklamání a nenaplněné očekávání by mohlo být částečným důvodem vašeho zjednodušeného pohledu na ženy, ale proč ten strach, to mi není jasné... Žádný jiný zážitek, který by vás překvapil, myslím nemile překvapil, jste neprožil?..

pacient: Nevzpomínám si...

doktor: Přemýšlejte...

myšlenka: Možná... Snad...

doktor: Ano?!... Nezažil jste nějaký sexuální šok, nešokovalo vás něco?...

pacient: Ano! Šok, pane doktore, to je to správné slovo!

doktor: Tak ven s tím... Svěřte se... Pokuste se rozvzpomenout...

pacient: (*ostýchá se*) Když mně je to, pane doktore...

myšlenka: Stydím se.

doktor: Před sebou samým?... Ale no tak, takový velký dospělý mladý člověk... Dobrá, nebudu se na vás dívat...

hlas:

Venku jsem sbalil překrásnou blondýnku,
s těma to umím, šla se mnou bez řečí,
teda smlouval jsem chvíli, však né jako na rynku,
no, chtěl jsem jen ušetřit, snad proto se nebrečí.

Usedla vzrušená na pohovku a hrála to, co měla,
přesně to, co mám rád já, to, za co si platím,
smět líbat póry jemné kůže, nasávat její vůni těla,
laskat její areoly, chloupky a všechno, co je za tím.

Smyslně vzdychala, pnula se a já se držel plánu,
polibky na šíji, na ústa, na ramínka, na její ztopořené bradavky,
- vzrušený nad míru snad přestal bych až k ránu -
pak polibky na pupík, zvuk zdrhovadla, krajkové kalhotky,
překrásné, luxusní, ty, co se těžko shání
a pod nima, pod nima Venušin... Proboha! Ne!
Pod nima to, čím močí páni...

doktor: No vidíte, to byl šok... To už by nám mohlo ledacos osvětlit... Spouštěč. To bude nejspíš spouštěč, který ve vás evokoval nějakou neblahou zkušenost dříve prožitou, v důsledku čehož jste se uzavřel a vaše city opět oploštěly, což ostře koliduje s vaším naturelem, s vaší fyzickou potřebou... Vy jste musel prožít něco horšího, nějakou hrůzu... Poslyšte, nezažil jste v dětství nějaký otřesný zážitek?

chtíč:

Řeknu-li, kdo bez viny,
ať zvolá ze všech sil,
tak zhynem v temnu ticha,
z nějž by nás vyděsil
snad jen ten, který dýchá
pro sebe, aniž žil.

cudnost: Proboha! Copak nemáš nikdy dost?! Copak ti ani děti nejsou svaté?!...

chtíč: Velká část lidského jendání plyne z nevědomých motivací daných potlačenými libidózními sklony, tedy tendencemi k získávání slasti, zkrátka všichni se rodí podvědomě perverzní a na nic jiného celý život nemyslí, cloumám s nimi od narození... Jó, jó, Sigmunde, Sigmunde, tys měl oči otevřené a mysl vstřícnou...

cudnost: Prokrista! V této zemi je ročně zneužito 20 000 nezletilých dětí a ty se chvástáš, že se s tebou rodí?!!

chtíč: Většina dívek, požitkářky, a jen asi desetina chlapců, bla, bla, bla...

cudnost: To ti není stydno, takhle ovládat lidi?!!

chtíč: Ony to chtějí taky, nemají se za co stydět, taky jimi cloumám, jen si ještě neumějí říct, tahle kultura by je odsoudila, ostýchají se...

cudnost: To je odporné! Zvrhlé! Nechutné!! Hnus!!!

chtíč: Lidské. Chutně lidské. A tenhle měl štěstí, užít si tak mladý...

hlas - učitel: (*zvuk píšťalky*) Jedeme, jedeme a rozběháme se, dáme si na rozehrání pár koleček... Už jsme všichni?... Ne?... Ještě jeden?... V šatně? To je nevýprava... Křivánek, ještě tři kola, pak se rozdělte do družstev a můžete si začutat. Já ho jdu popohnat... (běh chodbou) Kde jsi?

hlas - žák: Už jdu, pane učiteli, nemohl jsem najít cvičku...

hlas - učitel: Počkej, to triko máš naopak.

hlas - žák: To nevadí...

hlas - učitel: Vadí, nevadí... Přece nepůjdeš jako vandrák, ukaž, pomůžu ti... Vidiš, hned je to lepší... Počkej, snad si to triko dáš do trenýrek, ne?... Pojď sem, prosím tě, musíš si ho pořádně zastrčit, ať se ti nevytáhne při prvním dřepu, takto... A podívejme, ty už jsi velký kluk...

hlas - žák: Já už chci jít, pane učiteli.

hlas - učitel: Půjdeš, až ti řeknu, copak nevíš, že učitele musíš poslouchat?... Nebo by se ti líbila čtyřka z tělocviku?... Odpověz, když se tě na něco ptám.

hlas - žák: Nelíbila.

hlas - učitel: Tak neodmlouvej a nebuď drzý, víš, že se nesluší být k dospělému drzý... Já tě musím zkontrolovat, rozumíš, teď jsem za tebe zodpovědný... Dej si ruce za záda. No tak. Správně. Neboj se, nemusíš mít strach, já bych ti nic špatného neprovedl, jenom ti ho prohlídnu, to je moje povinnost... Vidiš, že umíš být rozumný... A ne abys to někde říkal, rodičům by se tvoje vysvědčení určitě nelíbilo, zbytečně bys je zarmoutil... Ty jsi ale vospělý, kdo by to byl do tebe řekl, takový drobný chlapec...

doktor: Řekl jste to někomu?

pacient: Ne.

doktor: Báli jste se to říct?

pacient: Ano, bál.

doktor: Protože jste měl strach ze špatného vysvědčení?

pacient: Ano. Taky jsem se styděl.

doktor: Opakovalo se to vícekrát?

pacient: Ne, naštěstí ne.

doktor: Měl jste potom z učitele strach, cítil jste k němu odpor?

pacient: Báł jsem se ho.

doktor: Byl ten strach podobný tomu strachu, který pociťujete z žen, které vás jinak přitahují?

pacient: Byl stejný.

doktor: To je ono... To vás celý život blokuje, aniž byste to byl tušil. Proto ten zúžený oploštělý vztah k ženám, proto ta promiskuita... Ten zážitek z dětství vás poznamenal - mimochodem, obnažil před váma své přirození?...

pacient: Ano.

doktor: A teprve až nepříjemnost s tou ženou, tedy mužem, rozumíte mi, vám ten fakt připomněla, aniž by ovšem ve vašem mozku prošel centrem uvědomění si této skutečnosti.

myšlenka: (*prochází*) Fakt.

doktor: Chápete mě?...

pacient: Ano?... Nechápu.

doktor: No vidíte... Nechápete?... To nevádí, vysvětlím vám to, až přijdete k sobě. Každopádně je dobré, že strach, jehož příčinu teď už známe, můžeme k vaší spokojenosti odstranit, do jaké míry úspěšně, to ukáže až čas.

pacient: Až přijdu k sobě?... Domů, až přijdu?...

doktor: Ále... Až vás probudím. Copak jste nepoznal, že tohle všechno je jen fikce vaší mysli?

pacient: Já spím?

doktor: Něco na ten způsob.

pacient: Vy se mi zdáte?

doktor: Tak nějak...

pacient: Všechno se mi zdá? Oni se mi zdají? Ona se mi taky zdá?... Krásný sen...

doktor: (*štipne ho*) Copak by tohle všechno bylo jinak možné? Vidět tyto odvěké pře?...

myšlenka: Dobra se zlem? A co je dobro? A co je zlo? A kdo to posoudí? A kdo posoudí posuzovatele?

chtíč:

Muž se ženou flirtuje,
není to dík parfému,
nejvíce ho vzrušuje
to, že patří jinému.
Žena cizí vzrušuje ho,
sotva jen ji mine
a ta ráda ženatého,
neboť patří jiné.

myšlenka:

Všichni rádi okusíme
plody cizích zahrádek,
nakonec však narazíme...

cudnost:

... Vzadu vždycky na zadek.

žena: To jsem ještě nezažila.

cudnost: (*k pacientovi*) A co láska?... Myslíš na lásku?...

myšlenka:

Má nejkrásnější vzpomínka
na tebe, lásko moje,...

pacient: Počkejte, doktore...

hlas:

...když líbám tvoje znamínka
a pln nepokoje
vstupuji do tebe,
rty mé a tvoje
splývají v sladkých polibcích.

pacient a hlas:

Líbám tě na ústa, na nosík, na víčka,
tvá malá dušička
chvěje se vzrušením,
za oknem noci
už zbývá jen chvílička,
ztrácíš se jako zbloudilá lodička
bez pomoci
plující v oceánu,
procítám, chýlí se k ránu.

doktor: Už mi věříte?...

chtíč:

Džezem zrozen tanec savcům,
 snad nepodobni přežvýkavcům,
 plazí se rádi po sobě
 své vzdáleni si podobě.
 A v hrudi namísto svých duší
 straží pak vzájemně si uši.
 Splývají v divné bytosti,
 nasáklí cizí starostí.
 A v těchto bezejmenných tvarech,
 zbloudilí v kavárnách i barech,
 na tvářích napínají masky...

myšlenka:

V omylu, že tak se rodí lásky.

(na scénu vstoupí dvě holky)

holka II: Stejně tě nechápu, vždyť tě miloval...

holka I: Já vím...

holka II: Bylo to od tebe kruté.

holka I: Já vím, asi jsem kráva, ale já šíleně milovala Honzu...

holka II: Než tě nechal.

holka I: Sobec jeden ženatej...

holka II: *(vyndá z kapsy skleněnky a pohrává si s nimi)* Kdoví, kde je mu teď konec...

holka I: Honzovi?...

holka II: O tom nemluví.

holka I: Aha...

holka II: Myslím, žeš udělala velkou chybu... Kdyby se zamiloval do mě...

holka I: Tak co?

holka II: *(schová skleněnky)* Ále nic, nechápu tě...

holka I: Já se taky nechápu... Nechápu, proč se lidi milují a zase nemilují, nechápu, proč se všichni zamilovávají do těch, co je nemilují, nechápu, proč se lidi nemilují stejně, proč jeden vždycky miluje víc a druhý míň, nechápu nic, nevím, proč mě neupoutal... A přitom byl tak jemný, něžný... Nechápu to... Myslíš, že si ten dárek ode mě nechal?...

holka II: Myslíš jako tu... (*smích*)... Určitě, dárky by se neměly vyhazovat...

holka I: Spousta věcí by se dělat neměla...

myšlenka: (*pacient si pohrává s podprsenkou*)

Láska ti sluší,
kěž nikdy nemá splín
místo v tvé duši,
přeje Valentýn.

chtíč: Cha, cha, cha, láska, cha, cha, cha... Sex!!! Ten je za vším!

cudnost: Fuj! A co ty následky?! Co všechna ta neřest, to neštěstí?! Sex bez lásky!

chtíč: Láska bez sexu je fuj!... Lidé se scházejí a rozcházejí a je to lepší, než kdyby se mýjeli... A dělá jim to potěšení...

cudnost: A co nebezpečí, která je čekají, která číhají na zhýralce, co to obrovské utrpení?...

(*přichází neisseria, trepona a HIV a posadí se do půlkruhu jako na terapeutickém sezení*)

cudnost: Prosím.

neisseria: Já, já jsem...

cudnost: Postavíme se a potom se představíme... Ne všichni!... Vždy po jednom, ten, kdo promlouvá, bude stát, ať ho všichni ostatní mohou vnímat nejen verbálně ale i vizuálně... Prosím.

neisseria: Jsem, jsem gonokok... Jmenuji se neisseria gonorrhoeae a jsem tu nejdýl... Trápil jsem už staré Egypťany a Židy, protože jsem způsobil nemoc, nepříjemnou nemoc...

cudnost: Zlou.

neisseria: Zlou nemoc, která mužům mohla zanítit prostatu, žlázkové vývody, velké hlenotvorné žlázy pod úponem pyje a varlata a mohla vést až k neplodnosti a ženám mohla zanítit Bartholiniho žlázy, děložní dutiny, vejcovody a přilehlé části a taky zapříčinit neplodnost. Hluboce svých činů lituji a nenávidím se, už jsem to neunesl, chtěl jsem to skončit a proto jsem tady...

hlasatel: (*objeví se na televizní obrazovce*) Jak jsme již předeslali, je to otřesné a šokující. Kapavkou se k dnešnímu dni nakazilo (*atd. text dle aktuálních údajů*)

(*ozve se střelba samopalů, všichni na chvíli strnou, jakoby v nich doznívala ozvěna*)

chtíč: Dojemné! Cha, cha, cha.

cudnost: Poděkujeme... A další se nám svěří...

trepona: Já jsem mikrob. Říkají mi trepona pallidum. Jsem tu od roku 1905 a mohu za nemoc, která...

cudnost: Zrůdnou nemoc.

trepona: Zrůdnou nemoc, která způsobuje bolesti ve svalech, nevolnost, bolesti hlavy a kloubů, vyrážky na kůži, sliznici, ústech, pohlavních orgánech a konečníku, vypadávání vlasů a později postihuje kůži, kosti i vnitřní orgány a mozkové pleny a vede až k totálnímu rozkladu osobnosti... Už nemůžu dál, hnusím se sám sobě, potřebuju pomoc...

hlasatel: ...A přijící, tedy syfilidou onemocnělo (*x lidí atd.*)

(*ozve se střelba*)

chtíč: Dojemné, vskutku dojemné... Směšné!... Toto má někoho odradit?! Cha, cha, cha... Copak měli Jindřich VIII., Petr nebo Bedřich Veliký, Kateřina Veliká, Napoleon, Dürer, Molière, Goethe, Schubert, van Gogh nebo Wilde kvůli tomuto ubožáčkovi méně rádi život?! Naopak! Užívali si ho!...

cudnost: To ano, a draze zaplatili... Další...

HIV: Já jsem agens, agens ze skupiny retrovirů a jmenuji se Human Imunodeficiency Virus, ale přátelé mi...

cudnost: Ty nemáš přátele.

HIV: ...Nepřátelé mi říkají HIV... Tady jsem od roku 1984... Jsem původcem choroby AIDS, která ničí T-lymfocyty, jež jsou nositeli buněčné imunity a postižený člověk se stává bezbranným vůči běžným mikrobům zdravému člověku neškodným... Vím, že jsem dělal špatné věci a už je nechci dělat... Slibuji, že už nezničím ani jednu bílou krvinku...

hlasatel: (*x milionů*), ano toto hrozné číslo je celosvětovým počtem HIV pozitivních... U nás je jich (*x lidí*) a celkem u nás již zemřelo na chorobu AIDS (*x lidí*)...

(*ozve se střelba*)

pacient: To je otřesné, úděsné... Je to všechno pravda?

doktor: (*pokrčí rameny*) Je to vaše fantazie...

pacient: Moje? A co tu děláte vy?

doktor: Přišel jste za mnou... Abych vám pomohl...

pacient: Tak mi pomozte.

doktor: Strpení. Užijte si to, dokud to jde, za chvíli, až budete při sobě, si nebudete pamatovat vůbec nic.

uvaděč:

Stromy kvetou,
klasy mlčí,
pod kroji zvaleny
máky jsou vlčí.

chtíč:

V tradici koitů
dnes už se nevidí,
na cestě etik plil:
"Fuj, že se nestydí!"
A na krajkách rozkoší
těla žhnou neslyšice,
jsoucno, ach, slastné je,
více a ještě více!...
Chvíli tu ještě stál
mravokárců král
a pak šel kvapně do vesnice,
aby se udělal.
...Excitace! Plató! Orgasmus! Deplecia!

(na scénu přiskotačí čtyři fáze slasti)

excitace: Přicházím první a jsem vzrušený, excitace, já dráždím, stimuluji, topořím, vlhčím, překrvuji...

plató: Já jsem druhá fáze slasti, plató, napínám svalstvo, zvyšuji krevní tlak a frekvenci pulsu, zvětšuji prsy a jsem předvojem třetí fáze...

orgasmus: Orgasmus jméno mé, ještě více stupňuji napětí a stahy, zvyšuji frekvenci pulsu až na 180 za minutu, tlak o 40 - 80 torrů a rozlívám v těle příjemné pocity slasti a roním...

deplecia: Já uvolňuji, jsem poslední fáze, deplecia, nervstvo a svalstvo uvádím do původního stavu...

žena: To jsem ještě nezažila...

chtíč: Tak co, lidé, budete je nenávidět jen kvůli ní a těm jejím strašákům? Budete nenávidět své rozkoše? Budete nenávidět sebe?... Víím, že nebudete, rádi mi podléháte, jako on. Vůně kopulínu ho dokáže přivést k šílenství...

pacient: Co to má všechno znamenat?

doktor: To je život... To je lidský život... Lidské ego je z jedné strany vystaveno tlaku pudů, z druhé tlaku morálky, pokud zesílí jeden z těchto tlaků, ego se zeslabuje a vzniká úzkost.

hlas:

Ve stínu stromoví, kde dozrávaly švestky,
viděl jsem z dále, jak kráčí ke mně žena.
Nesla se ladně, tělem jí cloumaly snad šestky,
náhle se rozběhla a zjevně nadržaná.

myšlenka:

Nestihl jsem najít, kde nechal tesař díru,
no zkrátka nestačil jsem utéci,
tak zavřel jsem jen oči a poprosil víru,
ať nechce po mně erotiku, že radši půjdem na deci.
Vtom srazila mě na zem chťičem rozpálená
a jejích prsů živá hmota mi oči zalila,
pak servala si triko a zcela odhalená
jí vzedmula se ňadra s jahodami do lila.
Věděl jsem, že bude chtít teď sexu svoji denní dávku
a taky, že z její tužby nemám šanci úniku.
Jako naschvál dobré síly vyhlásily tehdy stávkou,
z poceného zachránil mě až nad ránem zvuk budíku.

(zazvoní budík a na scéně se objeví sestra)

sestra: Vy jste statečný... Vidíte, že to nebolelo...

pacient: Trochu se mi točí hlava.

sestra: To se může stát... Jen klidně sed'te, žádné prudké pohyby... Nemáte žízeň?...

pacient: Trochu je mi divně.

doktor: To přejde, přinesu vám něco k pití.

pacient: Myslíte, že mi ta injekce pomůže?

sestra: Vám ne, pomůže doktorovi...

pacient: Doktorovi? Jak?

sestra: Aby věděl, jak vám pomoci.

doktor: (*přináší láhev s brčkem*) Tady to je.

pacient: (*vyděšeně*) Sklenici nemáte?...

doktor: Ne. Napijte se.

pacient: Když já...

doktor: Pijte.

pacient: Když já ani nemám žízeň...

doktor: Máte. Pijte!

pacient: Nemám.

doktor: Máte!

pacient: Nemám!

doktor: Máte!!

pacient: Mám strach.

doktor: Nemáte!

pacient: Mám!

doktor: Kašlete na něj!

pacient: Já se bojím!...

doktor: Není čeho! To brčko za nic nemůže!... Už se, proboha, na tu vzpomínku nefixujte... Pusťte tu ženskou z hlavy!... Tak vás nechala... Zařvete si! Děvka!... No tak! Ven s tím! Do toho!...

pacient: Děvka!

doktor: Víc! Zbavte se jí! Pryč s ní!

pacient: Děvka! Děvka!! Děvka!!!

doktor: No vidíte!... A teď se napijte.

pacient: Co je se mnou, pane doktore?

doktor: Trápí vás pár vzpomínek, pár zážitků, které si s sebou nesete...

pacient: A moje nenasytlost?

doktor: Buďte rád, že ji máte, zatím.. Samotný věk vám zařídí redukci, nevěšte hlavu.

pacient: Slíbil jste mi pomoc...

doktor: Slíbil a taky vám pomohu, ale tohle není příčinou vašich problémů, ani žádný vážný problém, jak jsem se zprvu domníval, věřte mi, teď to stoprocentně vím. Mohl bych vám sice předepsat tablety pro snížení apetence, ale co to řeší... Žádná chemie vám ke štěstí nedopomůže, protože vy potřebujete především zklidnění, harmonický vyrovnaný vztah a ten bude reálný, jakmile s váma skončím, pokud to dopadne... Máte pár hlubokých šrámů na duši. Pokusíme se je zhojit, abyste byl klidnější a přestal se bát, protože permanentní úzkostný strach vede k destrukci, nejprve osobnosti a pak jejích sociálních vazeb... Což jste si ostatně uvědomil sám a přišel... Mezi námi je totiž ještě příliš mnoho lidí, kteří se bojí a které něco trápí, kteří mají šrámy na duši, o nichž nikdo neví, mnohdy ani oni samotní, nebo o nich nikdo nechce vědět, ale ti nepřicházejí...

sestra: Přijdou, Blahomile, přijdou, sny umějí mučit... *(popíjí brčkem z láhve)*

uvaděč:

Okamžik života - cestou autobusem,
viděl jsem Sněhurku, seděla s džusem,
teňounkým brčkem mezi rety
sála ho ladností mažorety.
Vtom se mi na mysl chlípnost vkradla,
klečela přede mnou u zrcadla,
namísto džusu mě ústy sála
a rozkoš tělem mým zacloumala...

chtíč:

...Až měla svoji sexy pusu
od šťávy rozdílné chuti džusu...

uvaděč:

Já cítil se králem v té snové krajině
než souseď vzbudil mě, jsme v Novém Jičíně.
A Sněhurka s prázdnou lahví džusu
netuše co se mnou prožila,
jako laň kráčela z autobusu,
vědět to manželka, snad by mě zabila.

sestra: V čekárně je další pacient.

doktor: Slyším... *(k pacientovi)* Vyvarujte se přílišných emocí, přijďte...

sestra: Přijďte dvacátého ve dvě, jestli vám to vyhovuje...

myšlenka: *(projde)* To víš, že vyhovuje, ty dračice... Voníš k zešílení...

pacient: Pane doktore, co je to kopulin?

doktor: Jak vás to zrovna teď napadlo?... Podívejte, kopulin je ženský feromon produkováný estrogeny a účinek je podobný jako u hmyzu, jen s tím rozdílem, že feromony hmyzích samic přitahují všechny samečky, zatímco u lidí kopulin některé přitahuje, jiné naopak odpuzuje.

pacient: Aha, tak vám děkuji a nashledanou...

žena: To jsem ještě nezažila.

doktor: *(k uvaděči)* Prosím, pojd'te.

uvaděč: Já počkám, ať jde první tady slečna...

doktor: Tak pojd'te.

žena: Já?

doktor: Je tu snad někdo jiný?...

(žena se ostýchavě usadí)

uvaděč: Milí přátelé, vidíte, za chvíli mne to čeká a tak mi nezbývá než se s vámi rozloučit. Přeji vám příjemnou vzrušující noc plnou pozitivních zážitků... Pozitivních?... Plnou skvělých zážitků a kéž se zase někdy ve zdraví shledáme. Zkrátka, chovejte se tak, aby byl sex pro vás i vaše okolí bezpečný... Proboha, paní takhle ne! Je tam sice napsáno jahodová příchut', ano a pán vedle se chichotá místo toho, aby paní poradil nežvýkat. To jste džentlmen?... Mimochodem, přátelé, přeji vám všem, abyste nedopadli jako tato desetiprocentní celou dobu otravující žena, vím je to neuvěřitelné, ale je to tak, téměř deset procent žen nikdy nezažilo orgasmus, džentlmeni, a dvě procenta žen se dokonce nikdy sexuálně nevzrušila... Tak nad tím moc nehlobejte a raději se číňte. Je to i vaše ostuda... Co by člověk neudělal pro harmonii těla a duše... Přátelé mějte se a žijte...

holka I: *(běží za uvaděčem)* Honzo?! Honzo! Honzo!...

Konec